

P.Z. br. 630

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/23

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 22. veljače 2024.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 22. veljače 2024. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra vanjskih i europskih poslova dr. sc. Gordana Grlića Radmana i državne tajnike Franu Matušića, Zdenka Lucića i Andreju Metelko-Zgombić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-11/28
URBROJ: 50301-21/21-24-5

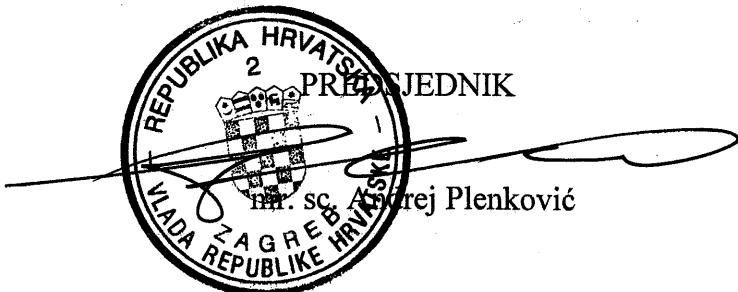
Zagreb, 22. veljače 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra vanjskih i europskih poslova dr. sc. Gordana Grlića Radmana i državne tajnike Franu Matušića, Zdenka Lucića i Andreju Metelko-Zgombić.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I TALIJANSKE REPUBLIKE
O RAZGRANIČENJU ISKLJUČIVIH GOSPODARSKIH POJASEVA

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I TALIJANSKE REPUBLIKE O RAZGRANIČENJU ISKLJUČIVIH GOSPODARSKIH POJASEVA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska i Talijanska Republika susjedi su na Jadranskom moru koje je poluzatvoreno more ranjivog morskog ekosustava, te je za njegovo očuvanje presudna suradnja obalnih država koje, u skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravu mora, sastavljenom u Montego Bayu, 10. prosinca 1982. („Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 9/00.), u dalnjem tekstu: „Konvencija iz 1982.“, imaju suverena prava i jurisdikciju u režimu isključivog gospodarskog pojasa.

Odlukom Hrvatskoga sabora od 5. veljače 2021., koja je u primjeni od 13. veljače 2021., proglašen je isključivi gospodarski pojas Republike Hrvatske u Jadranskom moru („Narodne novine, broj 10/21.), u skladu s Konvencijom iz 1982. Republika Hrvatska u njemu ostvaruje suverena prava i jurisdikciju u skladu s dijelom V. Konvencije iz 1982. i zakonodavstvom Europske unije.

Spomenutom Odlukom je određeno da, do sklapanja dvostranog ugovora o razgraničenju, privremena granica isključivog gospodarskog pojasa Republike Hrvatske u odnosu na talijansku stranu slijedi crtu razgraničenja epikontinentalnog pojasa uspostavljenu Sporazumom između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Talijanske Republike o razgraničenju epikontinentalnog pojasa između dviju država u Jadranskom moru iz 1968. (u dalnjem tekstu: „Sporazum iz 1968.“), koji je na snazi između Republike Hrvatske i Talijanske Republike, kako je precizno utvrđena Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o preciznom utvrđivanju crte razgraničenja epikontinentalnog pojasa između Republike Hrvatske i Talijanske Republike iz srpnja 2005. (u dalnjem tekstu: „Sporazum o tehničkoj prilagodbi iz 2005.“), a u primjeni je od kolovoza 2005.

Talijanska Republika je 2021. usvojila odgovarajuće unutarnje zakonodavno za donošenje odluke o proglašenju isključivog gospodarskog pojasa, kao što je 2006. usvojila zakonodavstvo za proglašenje ekološkog pojasa, no niti jedan od tih pojaseva u ovom trenutku nije proglašila u Jadranu.

Prije proglašenja isključivog gospodarskog pojasa, Hrvatski sabor je Odlukom o proširenju jurisdikcije Republike Hrvatske u Jadranskom moru pojas („Narodne novine“, br. 157/03., 77/04., 138/06. i 31/08.) u istom tom području mora proglašio Zaštićeni ekološko-ribolovni pojas, a Republika Hrvatska je o relevantnim odlukama Hrvatskoga sabora kao i o točnim koordinatama privremene crte razgraničenja tog pojasa, diplomatskim putem izvijestila glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, u njegovom svojstvu depozitara Konvencije iz 1982. Talijanska Republika je potom u dva navrata osporavala takvu privremenu crtu razgraničenja koja slijedi crtu razgraničenja naših epikontinentalnih pojaseva (morskog dna i podzemlja) smatrajući je štetnom za talijanske

interese, i o tome je uputila diplomatske note glavnom tajniku Ujedinjenih naroda (N.168172004 od 16. travnja 2004. i N.1050 16. ožujka 2006.), u njegovom svojstvu depozitara Konvencije iz 1982.

Nakon što je u Zagrebu 30. studenoga 2020. tijekom sastanka Koordinacijskog odbora ministara vlada Republike Hrvatske i Talijanske Republike uspostavljenog na temelju Memorandumom o suradnji između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike, sastavljenog u Zagrebu 12. siječnja 2009. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 4/09.), pod predsjedanjem ministara vanjskih poslova dviju država, hrvatska strana najavila talijanskoj strani svoju namjeru proglašiti isključivi gospodarski pojas, a talijanska je strana najavila pokretanje postupka koji bi mogao dovesti do njegovog proglašenja, postignuta je suglasnost o pokretanju pregovora između dviju država za sklapanje ugovora o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva. Tijekom ekspertnih razgovora i pregovora koji su se odvijali tijekom 2021. i 2022., obje su strane razmjenjivale stajališta i mišljenja o (ne)postojanju relevantnih okolnosti koje se trebaju uzeti u obzir prigodom utvrđivanja crte razgraničenja (uključujući i navode vezane za polazne crte i ribarenje), te su obje strane u konačnici postigle dogovor da će crta razgraničenja isključivih gospodarskih pojaseva slijediti crtu razgraničenja epikontinentalnog pojasa između dviju država.

Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva (u dalnjem tekstu: „Ugovor o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva“) potpisani je u Rimu, 24. svibnja 2022., i njime se u odnosima Republike Hrvatske i Talijanske utvrdila granica između isključivog gospodarskog pojasa Republike Hrvatske i onog kojeg Talijanska Republike ima pravo proglašiti u skladu s međunarodnim pravom.

Nakon Ugovora iz Osima iz 1974., kojim je utvrđena crta razgraničenja teritorijalnih mora između Republike Hrvatske i Talijanske Republike, kao i Sporazuma iz 1968., i njegova preciznog utvrđivanja Sporazumom o tehničkoj prilagodbi iz 2005., kojim je utvrđena crta razgraničenja epikontinentalnog pojasa, Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva se na trajni način uređuje i zaokružuje pitanje razgraničenja između Republike Hrvatske i Talijanske Republike.

Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva je kao konačna crta razgraničenja isključivih gospodarskih pojaseva ugovorena već postojeća crta razgraničenja između epikontinentalnih pojaseva Republike Hrvatske i Talijanske Republike. Na taj je način crta razgraničenja koju je Hrvatski sabor proglašio kao privremenu u Odluci o proglašenju isključivog gospodarskog pojasa Republike Hrvatske u Jadranskom moru, uzimajući u obzir pravila međunarodnog prava o razgraničenju morskih prostora u skladu s Konvencijom iz 1982., postala trajna i konačna crta razgraničenja između Republike Hrvatske i Talijanske Republike.

Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva je ujedno između Republike Hrvatske i Talijanske Republike utvrđena jedinstvena crta razgraničenja na Jadranu koja razdvaja epikontinentalne pojaseve (morsko dno i podzemlje) i isključive gospodarske pojaseve (morsko dno i podzemlje te stupa vode iznad njih), koje rješenje sadrži niz prednosti, u interesu je pravne sigurnosti i podržava se u međunarodnopravnoj teoriji i praksi.

Republika Hrvatska, pored zaštite svojih interesa i prava utvrđenih međunarodnim pravom, Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva stvara temelj za još snažniju suradnju s Talijanskim Republikom na Jadranu, posebno u dijelu bilateralnih odnosa vezanih uz zaštitu morskog okoliša, održivog korištenja mora i njegovih prirodnih resursa.

Pored toga, sklapanjem Ugovora o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, Republika Hrvatska potvrđuje svoju sposobnost sporazumno sa susjednom državom rješiti pitanje razgraničenja svojih prostora u skladu s međunarodnim pravom.

U preambuli Ugovora o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, stranke potvrđuju potrebu preciznog razgraničenja morskih područja nad kojima dvije države imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju u skladu s međunarodnim pravom, posebno ističu Konvenciju iz 1982., podsjećaju se na međunarodnopravni okvir kojim je utvrđeno razgraničenje epikontinentalnih pojaseva između Republike Hrvatske i Talijanske Republike te primaju na znanje Zajedničku izjavu o resursima Jadranskog mora od 24. svibnja 2022. kojom se potvrđuje zajednički interes osiguravanja ekološke održivosti u Jadranskom moru.

Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva su obje države utvrdile da se granična crta isključivih gospodarskih pojaseva u kojima stranke imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju prema međunarodnom pravu podudara s granicom epikontinentalnog pojasa između stranaka u skladu sa Sporazumom iz 1968. i Sporazumom o tehničkoj prilagodbi iz 2005. Sastavni dio Ugovora o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva su i koordinate granične crte od točke 1 do 42 izražene u geodetskim datumima WGS-84 kako su utvrđene Sporazumom o tehničkoj prilagodbi iz 2005., uz naznaku da će se crta razgraničenja između dviju država nastaviti sve do točke koja će se usuglasiti s trećom državom koje se to tiče (članak 1).

Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva su obje države potvrđile da Ugovor ne dovodi u pitanje ribolovne aktivnosti koje se provode u skladu s primjenjivim pravilima i propisima EU-a, suverena prava i jurisdikciju koje svaka stranka ostvaruje u svom isključivom gospodarskom pojasu u skladu s člankom 56. Konvencije iz 1982. i odredbe članka 58. Konvencije iz 1982. o pravima, slobodama i dužnostima drugih država u isključivom gospodarskom pojasu stranaka (članak 2.).

Ugovor o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva sadrži i odredbu o mirnom rješavanju sporova te su se stranke obvezale svaki spor koji može nastati u vezi s tumačenjem ili primjenom Ugovora o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva riješiti izravnim konzultacijama ili pregovorima, a ako se spor ne riješi u roku od četiri (4) mjeseca od datuma kada je jedna od stranaka obavijestila o svojoj namjeri da pokrene postupak iz prethodnog stavka, svaka stranka može pokrenuti spor pri Međunarodnom sudu za pravo mora, Međunarodnom судu ili arbitražnom судu sastavljenom u skladu s Prilogom VII. Konvencije iz 1982., u skladu s izjavama koje su stranke dale u skladu s člankom 287. Konvencije iz 1982. (članak 3.)

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva se uspostavlja međunarodnopravni okvir kojim se utvrđuje konačna crta razgraničenja isključivih gospodarskih pojaseva Republike Hrvatske i Talijanske Republike, odnosno između morskih prostora nad kojim Republika Hrvatska i Talijanska Republika imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju u skladu s međunarodnim pravom.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema kojem se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, a uzimajući u obzir i činjenicu da je talijanska strana okončala svoj unutarnji pravni postupak i o tomu diplomatskim putem obavijestila hrvatsku stranu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile prepostavke da Ugovor o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i priхватiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I TALIJANSKE REPUBLIKE O RAZGRANIČENJU
ISKLJUČIVIH GOSPODARSKIH POJASEVA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, sastavljen u Rimu 24. svibnja 2022., u izvorniku na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
TALIJANSKE REPUBLIKE
O RAZGRANIČENJU ISKLJUČIVIH GOSPODARSKIH POJASEVA**

Republika Hrvatska i Talijanska Republika (u dalnjem tekstu „stranke”),

U ŽELJI jačanja dobrosusjedskih veza i suradnje između dviju stranaka;

PRIMAJUĆI NAZNANJE Zajedničku izjavu o resursima Jadranskog mora potpisano u Rimu 24. svibnja 2022.;

SVJESNE potrebe da se precizno razgraniče morska područja nad kojima dvije države imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju u skladu s međunarodnim pravom;

UZIMAJUĆI U OBZIR relevantne odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora sastavljene u Montego Bayu 10. prosinca 1982., čije su Republika Hrvatska i Talijanska Republika stranke;

PODSJEĆAJUĆI na odredbe Sporazuma između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Talijanske Republike o razgraničenju epikontinentalnog pojasa između dviju zemalja, sastavljenog u Rimu 8. siječnja 1968., koji je na snazi između Republike Hrvatske i Talijanske Republike (u dalnjem tekstu „Sporazum iz 1968.“), kao i na Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o preciznom utvrđivanju crte razgraničenja epikontinentalnog pojasa između Republike Hrvatske i Talijanske Republike, koji je sastavljen u Rimu 22. i 29. srpnja 2005. i stupio je na snagu 2. kolovoza 2005. (u dalnjem tekstu „Sporazum o tehničkoj prilagodbi iz 2005.“);

SPORAZUMJELE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

- Granična crta isključivih gospodarskih pojaseva u kojima stranke imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju prema međunarodnom pravu podudara se s granicom epikontinentalnog pojasa između stranaka u skladu sa Sporazumom iz 1968. i Sporazumom o tehničkoj prilagodbi iz 2005.
- Koordinate granične crte koje su stranke ovime ugovorile i koje su izražene u geodetskim datumima WGS-84, su sljedeće:

1	45°27'13"	13°12'40"
2	45°25'43"	13°11'07"
3	45°20'07"	13°05'55"
4	45°16'49"	13°03'40"
5	45°12'19"	13°01'01"
6	45°11'04"	13°00'10"
7	44°58'28"	13°04'22"
8	44°46'13"	13°06'07"
9	44°44'13"	13°06'34"
10	44°30'10"	13°07'46"
11	44°28'34"	13°10'43"
12	44°28'01"	13°11'34"
13	44°17'46"	13°27'55"
14	44°12'37"	13°37'52"
15	44°10'46"	13°40'01"
16	44°00'37"	14°00'55"
17	43°57'37"	14°04'49"
18	43°54'10"	14°10'07"
19	43°43'01"	14°21'16"
20	43°40'16"	14°23'31"
21	43°38'31"	14°24'34"

22	43°35'58"	14°26'16"
23	43°31'55"	14°30'07"
24	43°29'55"	14°31'49"
25	43°25'19"	14°35'07"
26	43°12'52"	14°46'01"
27	43°10'28"	14°47'52"
28	43°03'46"	14°54'40"
29	43°00'52"	14°57'49"
30	42°59'16"	15°00'37"
31	42°47'49"	15°09'28"
32	42°36'46"	15°21'46"
33	42°29'34"	15°44'46"
34	42°26'11"	15°59'32"
35	42°11'36"	16°13'38"
36	42°16'53"	16°34'30"
37	42°15'59"	16°37'04"
38	42°07'02"	16°56'37"
39	41°59'29"	17°12'54"
40	41°54'44"	17°18'42"
41	41°50'05"	17°37'03"
42	41°38'20"	17°59'51"

- Od točke 42. iz prethodnog stavka crta razgraničenja nastavlja se do točke koja će se usuglasiti s trećom državom koje se to tiče.

Članak 2.

Ovaj Ugovor ne dovodi u pitanje:

- ribolovne aktivnosti koje se provode u skladu s primjenjivim pravilima i propisima EU-a;
- suverena prava i jurisdikciju koje svaka stranka ostvaruje u svom isključivom gospodarskom pojusu u skladu s člankom 56. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora;
- odredbe članka 58. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora o pravima, slobodama i dužnostima drugih država u isključivom gospodarskom pojusu stranaka.

Članak 3.

- Stranke se obvezuju riješiti, izravnim konzultacijama ili pregovorima, svaki spor koji može nastati u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora.

2. Ako se spor ne riješi u roku od četiri (4) mjeseca od datuma kada je jedna od stranaka obavijestila o svojoj namjeri da pokrene postupak iz prethodnog stavka, svaka stranka može pokrenuti spor pri Međunarodnom sudu za pravo mora, Međunarodnom sudu ili arbitražnom sudu sastavljenom u skladu s Prilogom VII. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora.
3. Za utvrđivanje suda ili arbitražnog suda kojem se spor može podnijeti u skladu s prethodnim stavkom, članak 287. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i Izjave koje su stranke dale prema istom članku primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 4.

Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti kojom stranke obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju svojih unutarnjih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.

U potvrdu toga niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Rimu dana 24. svibnja 2022., u dva izvornika, svaki na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ovog Ugovora, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Gordan Grlić Radman, v. r.
ministar vanjskih i europskih poslova

Za Talijansku Republiku

Luigi Di Maio, v. r.
ministar vanjskih poslova
i međunarodne suradnje

Članak 3.

Provđba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnih za vanjske poslove, poslove ribarstva, zaštite okoliša te nadzora i kontrole morskog područja koje obuhvaća isključivi gospodarski pojas Republike Hrvatske.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva, sukladno odredbama članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnih za vanjske poslove, poslove ribarstva, zaštite okoliša te nadzora i kontrole morskog područja koje obuhvaća isključivi gospodarski pojas Republike Hrvatske.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

PRILOG – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
TALIJANSKE REPUBLIKE
O RAZGRANIČENJU ISKLJUČIVIH GOSPODARSKIH POJASEVA**

Republika Hrvatska i Talijanska Republika (u dalnjem tekstu „stranke”),

U ŽELJI jačanja dobrosusjedskih veza i suradnje između dviju stranaka;

PRIMAJUĆI NA ZNANJE Zajedničku izjavu o resursima Jadranskog mora potpisano u Rimu 24. svibnja 2022.;

SVJESNE potrebe da se precizno razgraniče morska područja nad kojima dvije države imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju u skladu s međunarodnim pravom;

UZIMAJUĆI U OBZIR relevantne odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora sastavljene u Montego Bayu 10. prosinca 1982., čije su Republika Hrvatska i Talijanska Republika stranke;

PODSJEĆAJUĆI na odredbe Sporazuma između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Talijanske Republike o razgraničenju epikontinentalnog pojasa između dviju zemalja, sastavljenog u Rimu 8. siječnja 1968., koji je na snazi između Republike Hrvatske i Talijanske Republike (u dalnjem tekstu „Sporazum iz 1968.“), kao i na Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o preciznom utvrđivanju crte razgraničenja epikontinentalnog pojasa između Republike Hrvatske i Talijanske Republike, koji je sastavljen u Rimu 22. i 29. srpnja 2005. i stupio je na snagu 2. kolovoza 2005. (u dalnjem tekstu „Sporazum o tehničkoj prilagodbi iz 2005.“);

SPORAZUMJELE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

1. Granična crta isključivih gospodarskih pojaseva u kojima stranke imaju pravo ostvarivati svoja suverena prava i jurisdikciju prema međunarodnom pravu podudara se s granicom epikontinentalnog pojasa između stranaka u skladu sa Sporazumom iz 1968. i Sporazumom o tehničkoj prilagodbi iz 2005.

2. Koordinate granične crte koje su stranke ovime ugovorile i koje su izražene u geodetskim datumima WGS-84, su sljedeće:

1	45°27'13"	13°12'40"
2	45°25'43"	13°11'07"
3	45°20'07"	13°05'55"
4	45°16'49"	13°03'40"
5	45°12'19"	13°01'01"
6	45°11'04"	13°00'10"
7	44°58'28"	13°04'22"
8	44°46'13"	13°06'07"
9	44°44'13"	13°06'34"
10	44°30'10"	13°07'46"
11	44°28'34"	13°10'43"
12	44°28'01"	13°11'34"
13	44°17'46"	13°27'55"
14	44°12'37"	13°37'52"
15	44°10'46"	13°40'01"
16	44°00'37"	14°00'55"
17	43°57'37"	14°04'49"
18	43°54'10"	14°10'07"
19	43°43'01"	14°21'16"
20	43°40'16"	14°23'31"
21	43°38'31"	14°24'34"

22	43°35'58"	14°26'16"
23	43°31'55"	14°30'07"
24	43°29'55"	14°31'49"
25	43°25'19"	14°35'07"
26	43°12'52"	14°46'01"
27	43°10'28"	14°47'52"
28	43°03'46"	14°54'40"
29	43°00'52"	14°57'49"
30	42°59'16"	15°00'37"
31	42°47'49"	15°09'28"
32	42°36'46"	15°21'46"
33	42°29'34"	15°44'46"
34	42°26'11"	15°59'32"
35	42°11'36"	16°13'38"
36	42°16'53"	16°34'30"
37	42°15'59"	16°37'04"
38	42°07'02"	16°56'37"
39	41°59'29"	17°12'54"
40	41°54'44"	17°18'42"
41	41°50'05"	17°37'03"
42	41°38'20"	17°59'51"

3. Od točke 42. iz prethodnog stavka crta razgraničenja nastavlja se do točke koja će se usuglasiti s trećom državom koje se to tiče.

Članak 2.

Ovaj Ugovor ne dovodi u pitanje:

- ribolovne aktivnosti koje se provode u skladu s primjenjivim pravilima i propisima EU-a;
- suverena prava i jurisdikciju koje svaka stranka ostvaruje u svom isključivom gospodarskom pojasu u skladu s člankom 56. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora;
- odredbe članka 58. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora o pravima, slobodama i dužnostima drugih država u isključivom gospodarskom pojasu stranaka.

Članak 3.

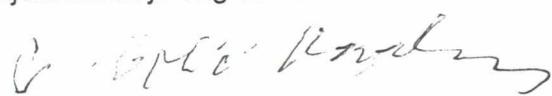
- Stranke se obvezuju riješiti, izravnim konzultacijama ili pregovorima, svaki spor koji može nastati u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora.
- Ako se spor ne riješi u roku od četiri (4) mjeseca od datuma kada je jedna od stranaka obavijestila o svojoj namjeri da pokrene postupak iz prethodnog stavka, svaka stranka može pokrenuti spor pri Međunarodnom sudu za pravo mora, Međunarodnom sudu ili arbitražnom sudu sastavljenom u skladu s Prilogom VII. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora.
- Za utvrđivanje suda ili arbitražnog suda kojem se spor može podnijeti u skladu s prethodnim stavkom, članak 287. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i Izjave koje su stranke dale prema istom članku primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 4.

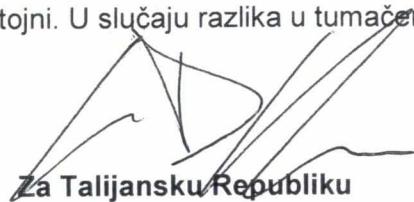
Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti kojom stranke obavešćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju svojih unutarnjih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.

U potvrdu toga niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Rimu dana 24. svibnja 2022., u dva izvornika, svaki na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ovog Ugovora, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Italijansku Republiku